

ved anden Behandling ønsker indsat: „indtil 12 Fods Høide“. Ganske vist er der Steder, hvor man ikke bør gaa lavere, og jeg vil sige, at et saadant Sted ønsker jeg Sydfalster for at være; men jeg tør ikke benegte, at paa Lolland er man uden egentlig Risiko i Stand til at gjøre Digernes Høide noget afhængig af, om det overhovedet kan lønne sig at besytte det, der vil blive beskyttet af en vis Del af Diget, for en saa høj Præmie, som det vil være at betofte et 12 Fods Dige opført der. Der er blevet ytret nogen Tvivl om, hvad Lovforslagets Bestemmelse egentlig var med Hensyn til Digernes Udstrækning, og jeg skal da sige, at Tanken har været den, enten at føre dem forbi Rødbysfjord og altsaa tage hele Rødbysfjord og Inddæmningerne med, eller ogsaa at føre dem omkring Rødbysfjord, saa at de først ender ude ved det østre Hjørne af Rødbysfjord. Jeg skal navnlig med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clauisen), sige, at naar man i Lovforslaget ikke har medtaget den sydøstlige Del af Lolland, da er det, fordi den væsentligste Skade, der er sket der, er kommen fra Rødbysfjord, og naar Vandet nu holdes ude ved Rødbysfjord, vil altsaa en væsentlig Del af den Skade, der er sket, ikke kunne gjentages. Jeg skal forøvrigt heller ikke undlade at udtale, at naar disse Herreder, der danner den sydøstlige Del af Falster, ikke ere tagne med, da er det, fordi de aldeles ikke have rørt sig, medens man paa det øvrige Falster og den sydvestlige Del af Lolland har været i Virksomhed for at flaffe de Dverflag og Projekter, som væsentlig have ligget til Grund for Regeringens videre Behandling af Sagen. Dertil kommer, at jeg ved at efterse de Kort, som de Officere, der have været derovre, have afleveret, og hvorpaa Dvervømmelsens Omfang er givet, har set, at der forholdsvis smaa Arealer, der paa disse Steder have været udsatte for Dvervømmelsen, og saa vidt jeg har kunnet se, kun lavtliggende Strækninger ude ved Havet. Paa dette Kort er der angivet de Ruiner, der findes, og deres Antal beløber sig i Alt til 12 paa hele Strækningen fra Rødbysfjord til Guldborgsund (Frederiksen). Saa tager deres Excellence hele Nødsand (med). Jeg veed ikke, hvor Nødsand ligger, men paa det Stykke, der gaar fra Sagfjed og omkring Hjørnet paa Hovedgården ved Guldborgsund, kan der kun optalles 12 Ruiner; jeg veed ikke, om det er Huse eller Gaarde, men jeg forudsætter, at de fleste af dem ere Huse. Jeg har altsaa ikke kunnet se, at der var nogen ubetinget Opfordring eller Fornødenhed for Staten til i det Mindste i dette Dieblik at tage denne Del med, saa meget mindre, som der ikke foreligger nogen som helst Undersøgelse derom. Jeg skal forøvrigt gjerne udtale, at jeg skal være villig til at lade denne Rykskrævning undersøge, og jeg tør da forudsætte, at dette

ærede Thing, naar jeg senere maatte forlange de fornødne Midler dertil paa Tillægsbevillingsloven for næste Aar, vil betragte den Bevilling, som det ærede Medlem for Sydfalster (Clauisen) til vedtaget sidste Gang, som ogsaa givet for Sydlollands Bedkommende, saa at jeg kan bruge paa denne Konto de 200 Rd., der blev bevilgede, dog saaledes, at jeg ved et Vindringsforslag til Tillægsbevillingsloven søger dette forandret (Afbrydelse). Bevillingen lyder nemlig paa Sydfalster, og jeg kan altsaa efter dens Ord ikke bruge den paa Sydlolland, men jeg antager, at Tanken fører til, at den ogsaa kan anvendes der. Jeg forudsætter altsaa, at jeg kan faae de fornødne Midler til denne Undersøgelse. Der er fremkommet en underlig Misforstaaelse, maa jeg sige, eller i alt Fald et Vidnesbyrd om en underlig Misforstaaelse fra flere ærede Medlemmers Side, den nemlig, at det skulde være Meningen, at disse Tilbud, som Statskassen giver, skulle tilbagebetales. Jeg indrømmer, at det ved en meget, jeg tør næsten sige, forfjætted Læsning af Lovforslaget, kunde fortaas saaledes, men jeg kan erklære, at det er sikkert, — der er ingen Tvivl derom, — at det Tilbud, der her bydes, er et rent og bart Tilbud, hvorfor der ikke forlanges Nogetsomhelst. Det er en Selvsalg, at man saaledes som Sagen nu foreligger, maa give Administrationen et vist Raaderum, og jeg vil sige, at man med Hensyn til mange af de Spørgsmaal, der ere fremdragne, synes at opse, at de henhøre under den Kommissions Afgørelse, som efter § 2 skal nedsettes til at bestemme disse Forhold. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) mente, at der ikke var nogen Bestemmelse om, at Bedkommende skulde finde sig i, at man færdes over hans Jord. Jeg tror, at det ærede Medlem, naar han vil læse det første Stykke af § 3, vil finde, at det ogsaa der er forudsat, at der under de Ord „den øvrige Skade og Alenpe“ subsummeres, at Bedkommende maa finde sig her; i alt Fald er det Meningen, at Manden ikke skal kunne modsætte sig, at man færdes paa hans Jord, naar det er nødvendigt for Digernes Opførelse eller for at føre Materiale dertil; men naturligvis imod, at han faar fuld Erstatning. — Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) mente, at der burde være en anden Regulering af Bedligeholdelses- end af Anlægsomkostningerne. Der er jeg fuldkommen enig med ham, men det ligger heller ikke med nogen Nødvendighed i Lovforslaget, at Forholdet skal være ens for Bedligeholdelse og Anlæg, der staar kun, at Udgiften dertil kommer til at hvile paa de samme Mænd, men i hvilket Forhold de skulle hvile, enten det bliver i det ene eller det andet, er ogsaa en Gjensid, som bliver at tage under Overveelse af Kommissionen og endelig at afgjøre i denne. — Der staar endnu tilbage for mig at udtale mig